

Arrest

nr. 347 450 van 29 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DETHEUX
Amazonestraat 37
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat A. DETHEUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 6 november 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 10 november 2022.

1.2. Het dossier van verzoeker wordt op 29 december 2025 aan het CGVS bezorgd.

1.3. Op 18 februari 2025 wordt verzoeker gehoord bij het CGVS.

1.4. Op 15 juli 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, wordt op dezelfde datum aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Burundese nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 14 februari 1999 in Makamba. Sinds 2017 woont u in Bujumbura. U behoort tot de Tutsi etnie en bent moslim. Uw broer B.(...) M.(...) verblijft in Zaventem en zit eveneens in de procedure internationale bescherming.

In september 2022 was u met uw broer M.(...) op weg naar huis na het sporten. Onderweg riepen onbekende mensen naar jullie die Imbonerakure waren. Toen jullie niet reageerden, stapten ze uit een wagen en kwamen naar jullie toe. Jullie probeerden te vluchten, maar werden beiden opgepakt. Ze beschuldigden u ervan samen te werken met de oppositie tegen de Burundese regering en vroegen waar jullie vader was. Ze beweerden dat jullie in 2015 betogers hadden geholpen door hen stenen te geven om tegen de politie te vechten. Jullie werden naar verschillende locaties gebracht. U kwam in een groot huis terecht en werd meteen mishandeld. Dag na dag kreeg u dezelfde vragen: waar is uw vader en waarom werkt u tegen de regering? Uw ontkenningen maakten hen woedend, wat telkens leidde tot nieuwe mishandelingen. Na tien dagen gevangenschap kreeg u hulp van een man die daar als schoonmaker of tuinman werkte, een "planto". Hij vond het onrechtvaardig dat u daar vastzat en vertelde u dat niemand veilig uit die plek vertrok. Hij gaf u water en bleef u opzoeken. Uiteindelijk hielp hij u ontsnappen. Hij kende u of uw familie niet, maar had medelijden met uw situatie.

U verliet Burundi op 14 oktober 2022 en reisde legaal met uw eigen paspoort per vliegtuig naar Servië, waar u op 15 oktober 2022 arriveerde. Op 30 oktober 2022 reisde u naar Kroatië waar u werd verplicht vingerafdrukken te geven. U reisde verder naar België, waar u op 6 november 2022 arriveerde. Op 10 november 2022 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een kopie van uw paspoort voor.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voor uw verzoek om internationale bescherming, beroept u zich op een vrees voor vervolging door de Burundese veiligheidsdiensten. In 2022 werd u opgepakt, mishandeld en beschuldigd van steun aan de oppositie. Na tien dagen gevangenschap kon u met hulp ontsnappen. U vreest bij terugkeer opnieuw vervolging.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uw asielrelaas kan als ongeloofwaardig worden beschouwd omwille van het feit dat uw verklaringen uiterst weinig doorleefd overkomen.

In de eerste plaats dient er op gewezen dat u zelf allerminst over een politiek profiel beschikt waardoor u de aandacht van de Burundese autoriteiten op u zou vestigen. U bent zelf geen lid van een politieke partij of heeft nooit aan politieke activiteiten heeft deelgenomen (vragenlijst CGVS, dd. 21.12.2022, punt 3). U verklaart ervan beschuldigd te worden deel te hebben genomen aan protesten in 2015. U ontkent echter dat u bij deze protesten betrokken te zijn geweest. Sterker nog, u heeft zelfs helemaal geen idee waarover de protesten gingen. U en uw broer werden ervan beschuldigd stenen te hebben gegeven aan de protesteersders zodat ze deze als wapen tegen de politie zouden kunnen gebruiken. U heeft echter geen stenen aan de protesteersders gegeven, u was louter in de buurt een spel aan het spelen met stenen samen met uw broer. U verklaart dat ze hieruit concludeerden dat u de protesteersders had geholpen. Wanneer er gevraagd wordt wie u de stenen zag verzamelen – om het spel te spelen – repliceert u dat u het niet weet. Zodoende weet u allerminst enige persoonlijke politieke betrokkenheid aan te tonen.

U weet vervolgens niet aan te tonen hoe u onder de aandacht kwam van de Burundese autoriteiten. U verklaart geen problemen te hebben gekend sinds uw vermeende deelname aan dit protest in 2015 en uw problemen in 2022. Er wordt u gevraagd hoe u zelf zou verklaren dat u nooit problemen heeft gehad omwille

van spelen met die stenen tijdens de protesten in 2015, en zeven jaar later opeens wel. U repliceert met: "Ik snap ook niet waarom. Ik snap er niets van. Ik was nog klein in 2015. Maar ik denk dat ik die problemen heb ondervonden in 2022 omdat die personen op zoek waren naar onze vader (NPO dd. 18.02.2025, p. 10). Het feit dat u enkel kan speculeren naar waarom en hoe u er zeven jaar na de protesten van beschuldigd werd er een aandeel in te hebben gehad, maakt uw relaas opnieuw weinig doorleefd en ongeloofwaardig. **Waar u verklaart problemen te hebben gekend omwille van uw vader en een vriend van hem, weet u ook dit niet aan te tonen aangezien u ook hier zo goed als volledig onwetend over bent.** U verklaart dat de Imbonerakure u vragen stelde over uw vader en een vriend van uw vader genaamd H.(...) R.(...). U verklaart dat het waar is dat uw vader contact had met deze persoon alsook dat uw vader lid was van de politieke oppositiepartij UPD (Union for Peace and Democracy) (NPO dd. 18.02.2025, p. 8). Hoewel u zelf veertien of vijftien jaar was, weet u bijna niets over de betrokkenheid van uw vader bij de UPD. U weet niet waarvoor UPD staat, u weet niet of de partij nog bestaat, u weet niet waarvoor de partij stond. Verder weet u niet hoe vaak uw vader naar vergaderingen ging maar verklaart u wel dat u af en toe affiches van vergaderingen zag hangen in de wijk. Verder heeft u geen idee hoelang uw vader lid was van de UPD. U weet weinig van zijn activiteiten bij de UPD maar verklaart wel dat hij 'gewoon lid' was. Er dient verder nog opgemerkt te worden dat u uw vader voor de laatste keer gezien heeft in 2020, u herinnert zich echter niet wanneer juist in 2020. Wanneer er gevraagd wordt waarom hij uit uw leven verdwenen is repliceert u dat hij gewoon is vertrokken en dat u niet weet waar naartoe. U weet niets meer over de verblijfsplaats of activiteiten van uw vader sinds 2020. Verder verklaart u dat de mensen die u arresteerden u vertelden dat uw vader samenwerkte met H.(...) R.(...), die ze beschouwden als een tegenstander van het regime. Hoewel u verklaart dat uw vader weldegelijk contact had met H.(...) R.(...), kan u quasi niets over hem vertellen. U verklaart dat hij rond 2006 regelmatig naar uw huis kwam. Hij gaf u snoep en koekjes en was vriendelijk. Echter wanneer er gevraagd wordt of de bezoeken van H.(...) R.(...) aan uw vader iets met politiek te maken hadden repliceert u dat u dit niet kan weten, want u was niet aanwezig bij hun gesprekken. U weet verder niet of H.(...) R.(...) bij een politieke partij betrokken was, weet niet waar hij momenteel verblijft of weet niet wat deze persoon nog ooit gedaan heeft in zijn leven. (NPO dd. 18.02.2025, p. 8-10). Gezien het belang hiervan – u werd immers bijna vermoord omwille van het feit dat uw vader betrokken was bij deze partij en contacten had met H.(...) R.(...) – kan er verwacht worden dat u hier toch wat meer kennis over heeft. **Het feit dat u nooit enige interesse heeft getoond in de betrokkenheid van uw vader – ook niet nadat u Burundi verliet – doet afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.**

Wat betreft de door u aangehaalde vervolgingsfeiten weet u evenmin te overtuigen. U verklaart dat u en uw broer in september 2022 opgepakt werden door Imbonerakure en ervan beschuldigd werden samen te werken met de oppositie tegen de Burundese regering en gevraagd werden waar jullie vader was. Ze beweerden dat jullie in 2015 betogers hadden geholpen door hen stenen te geven om tegen de politie te vechten. Jullie werden naar verschillende locaties gebracht. U kwam in een groot huis terecht en werd meteen mishandeld. Dag na dag kreeg u dezelfde vragen: waar is uw vader en waarom werkt u tegen de regering? Uw ontkenningen maakten hen woedend, wat telkens leidde tot nieuwe mishandelingen. Na tien dagen gevangenschap kreeg u hulp van een man die daar als schoonmaker of tuinman werkte, een "planto". Hij vond het onrechtvaardig dat u daar vastzat en vertelde u dat niemand veilig uit die plek vertrok. Hij gaf u water en bleef u opzoeken. Uiteindelijk hielp hij u ontsnappen. Hij kende u of uw familie niet, maar had medelijden met uw situatie (NPO dd. 18.02.2025, p. 6-7). Wanneer er wordt gevraagd waarom deze persoon u heeft geholpen repliceert u dat deze persoon zei dat u jong was en daar niet thuishoorde. U kende deze persoon niet maar het was voor hem pijnlijk om een jongeman zoals u in uw situatie te zien (NPO dd. 18.02.2025, p. 7). Wanneer er gevraagd wordt hoe de persoon die u hielp ontsnappen heet repliceert u dat hij zich niet heeft voorgesteld en u zijn naam niet kent. Wanneer er gevraagd wordt of het voor hem niet gevaarlijk was om u te helpen ontsnappen van de Imbonerakure repliceert u met "Dat weet ik niet" (NPO dd. 18.02.2025, p. 7). Het feit dat u niets over deze man zou weten terwijl u verklaart dat hij u regelmatig bezocht en u eten en water gaf en hij u uit medelijden hielp ontsnappen is weinig geloofwaardig. Wanneer er gevraagd wordt of hij familie van u kende, repliceert u aanvankelijk met 'nee'. Vervolgens wordt er opgemerkt dat u in uw verzoek om inlichtingen heeft verklaard dat uw oom hem had omgekocht. Pas nadat u werd geconfronteerd met de tegenstrijdige verklaringen tussen hetgeen u verklaarde in uw verzoek om inlichtingen en de verklaringen die u geeft op het CGVS zegt u dat hij contact heeft gehad met uw oom en dat het pas later was dat uw oom hem omkocht (NPO dd. 18.02.2025, p. 7 + verzoek om inlichtingen dd. 16.05.2023, p. 14). **Dergelijke vage en inconsistente verklaringen omtrent uw detentie ondergraven uw geloofwaardigheid dan ook verder.**

Voorts versterkt het feit dat u besloot vanaf de luchthaven van Bujumbura te vertrekken met uw eigen paspoort dat op 15 september 2022 werd uitgereikt, terwijl u een voortvluchtige bent die gezocht wordt door de Burundese inlichtingendiensten, de overtuiging van het CGVS dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingen waarvan u beweert het slachtoffer te zijn geweest in Burundi. U verklaart dat uw oom alles heeft geregeld voor uw vertrek, inclusief uw paspoort. Echter verklaart u evenwel dat het uw eigen authentiek paspoort is. Wat daarbij zeer opmerkelijk is, is het feit dat uw paspoort werd

uitgereikt net na de feiten waarvan u verklaart dat ze de reden zijn waarom u in Burundi vermoord zou worden. Uw paspoort werd uitgereikt op 15 september 2022 en u werd vastgehouden in het begin van september 2022, waarna u ontsnapte met de hulp van een werkmans van de plaats van de vasthouding. Het is weinig aannemelijk dat u als gezocht persoon net na uw ontsnapping onmiddellijk een paspoort gaat aanvragen – al dan niet met behulp van uw oom – en deze ook verkrijgt een paar dagen later (NPO dd. 18.02.2025, p. 4). Deze vaststelling wordt nog versterkt door het feit dat u verklaarde dat u wel degelijk gecontroleerd werd op de luchthaven (NPO dd. 18.02.2025, p. 13). Het loutere feit dat u in staat bent Burundi legaal te verlaten onder uw eigen identiteit is onverenigbaar met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging wat u betreft. Het Commissariaat-generaal kan geen geloof hechten aan het feit dat de Burundese autoriteiten een persoon die gezocht wordt omdat hij ervan verdacht wordt samen te werken met de oppositie zouden toestaan hun grondgebied te verlaten. Wanneer er gevraagd wordt hoe u verklaart dat u met uw eigen paspoort legaal Burundi verliet, terwijl u verklaart door de autoriteiten te worden gezocht repliceert u dat uw oom afspraken had gemaakt met een man genaamd A.(...), die u zou helpen het land uit te reizen. U verklaart dat u niet weet wat deze man allemaal heeft gedaan, dat u niet weet met wie hij onderhandeld heeft of wat hij heeft gegeven aan iemand. Jullie moesten wachten aan een loket tot er geen andere passagiers waren. A.(...) zei tegen u dat u uw paspoort moest laten zien en toen jullie op het vliegtuig zaten nam hij het paspoort terug (NPO dd. 18.02.2025, p. 13). U heeft zelf dus geen duidelijke verklaring voor het feit dat u legaal met uw eigen paspoort langs de het vliegtuig kon opstappen terwijl u gezocht werd door de autoriteiten.

In elk geval dient te worden vastgesteld dat u tot oktober 2022 in Burundi hebt gewoond en dat de problemen die u beweert te hebben gehad met uw autoriteiten, niet geloofwaardig werden geacht (zie hierboven). Gelet op het voorgaande en aangezien de problemen aan de basis van uw verzoek om bescherming niet werden bewezen, dient te worden vastgesteld dat niets in uw profiel een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi kan aantonen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van uw paspoort neer. Er dient opgemerkt te worden dat dit document geen verdere gegevens bevat die ter discussie staan. Evenmin bevat het elementen die uw vrees voor vervolging kunnen aantonen.

Uw advocaat wijst erop dat u zich beroept in het algemeen op uw Tutsi-etnie om uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Burundi te rechtvaardigen (NPO, dd. 18.02.2025, p. 14). De COI Focus over de veiligheids crisis in Burundi, geüpdatet in februari 2025, meldt echter dat de meeste journalisten en experts het eens zijn over het "bovenal politieke" karakter van de crisis en de multi-etnische samenstelling van de "oppositie". De onderzoekscommissie van de VN benadrukt dat de slachtoffers van de misdaden zowel Hutu's als Tutsi's zijn, die het doelwit zijn om politieke redenen, in het bijzonder hun werkelijke of vermeende verzet tegen de regering en de partij aan de macht. Bijgevolg kan de loutere vermelding van uw Tutsi-etnie op zich geen gegronde vrees voor vervolging, wat u betreft, rechtvaardigen in geval van terugkeer naar Burundi.

De eerdere vaststellingen volgens welke uw autoriteiten zich welwillend jegens u opstelden door u het grondgebied van Burundi legaal te laten verlaten, sterken het Commissariaat-generaal in zijn overtuiging dat u geen vrees voor vervolging koestert alleen omdat u Tutsi bent.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 6 maart 2025. De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud van 11 maart 2025 werden mee in rekening genomen bij het nemen van de beslissing. U corrigeerde enkele plaatsnamen die verkeerd werden genoteerd. Ook corrigeerde u de datum van het verkrijgen van uw paspoort. Dit was op 13 september 2022 in plaats van 13 oktober 2022. Verder corrigeerde u het jaartal wanneer uw broer in België arriveerde, dit was 2024 in plaats van 2021. Dit betreft louter minieme correcties in de details van uw relaas die niets afdoen aan uw verklaringen als een geheel en zodoende evenmin aan de ongeloofwaardigheid van deze verklaringen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de omvang van het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst van die aard is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus “Burundi: veiligheidssituatie” van 14 februari 2025 https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_veiligheidssituatie_20250214.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

President Evariste Ndayishimiye, die in mei 2020 vroegtijdig aan de macht kwam na de plotselinge dood van zijn voorganger Pierre Nkurunziza, vormde een regering die uitsluitend bestond uit leden van de Conseil national pour la défense de la démocratie – Forces pour la défense de la démocratie (CNDD-FDD), onder wie verschillende “hardliners” van het regime.

Hoewel president Evariste Ndayishimiye, in tegenstelling tot zijn voorganger, sinds hij aan de macht is, tot op zekere hoogte toenadering heeft gezocht tot de internationale gemeenschap, maken verschillende bronnen melding van sterke spanningen binnen de CNDD-FDD tussen de president en de secretaris-generaal van de partij, Révérien Ndikuriyo. Laatstgenoemde, die veel radicalere standpunten inneemt ten opzichte van de internationale gemeenschap en de oppositie, lijkt de boodschap van verzoening die door president Ndayishimiye wordt uitgedragen, te willen dwarsbomen. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of op wie als zodanig worden beschouwd) in het kader van een overheidsbeleid.

Meer dan vier jaar na de ambtsaanvaarding van president Ndayishimiye, en ondanks zijn verklaringen dat hij het rechtssysteem wil hervormen, corruptie wil bestrijden en de daders van misdrijven wil vervolgen, stellen verschillende waarnemers vast dat de mensenrechtensituatie niet aanzienlijk is verbeterd. In juli 2024 maakte de speciale rapporteur van de Verenigde Naties melding van een “inkrimping van de burgerlijke ruimte en onderdrukking van politieke tegenstanders, mediaprofessionals en mensenrechtenactivisten”.

Hoewel het overheidsgeweld minder flagrant is dan in 2015, wijzen verschillende bronnen erop dat alle structurele problemen die de VN-onderzoekscommissie had vastgesteld, nog steeds bestaan: willekeurige arrestaties van politieke tegenstanders of mensen die als zodanig worden beschouwd, foltering, gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies, seksueel geweld, beperkingen van de vrijheid van meningsuiting en schendingen van economische en sociale rechten.

De meeste schendingen vallen onder de verantwoordelijkheid van de veiligheidstroepen, de Service national des renseignements (SNR) en de Imbonerakure, die over het algemeen straffeloos optreden. Het Initiative pour les droits humains au Burundi (IDHB) meldt een toenemende militarisering en een geleidelijke formalisering van de rol van de Imbonerakure in veiligheidsoperaties.

De slachtoffers van het geweld zijn voornamelijk activisten van de oppositiepartij, het Congrès national pour la liberté (CNL), en personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen. Activisten van andere oppositiepartijen en personen zonder politieke banden die weigeren zich aan te sluiten bij de regeringspartij of die kritiek hebben op de manier waarop het land wordt bestuurd, worden ook geviséerd. De VN-onderzoekscommissie verklaarde in 2017 dat, hoewel de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn voor de daders van de schendingen, zij niet in de eerste plaats wegens hun etniciteit werden geviséerd.

De ruimte voor het maatschappelijk middenveld en de media blijft beperkt. In 2023 en 2024 deden zich nieuwe gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenactivisten en journalisten voor. Veel activisten en journalisten blijven in ballingschap.

Het IDHB en de speciale rapporteur van de Verenigde Naties erkennen dat de schendingen door overheidsmedewerkers sinds 2022 zijn afgenomen. Deze bronnen maken melding van een “schijnbare rust”. Het aantal gewelddadige incidenten en slachtoffers, met name burgerslachtoffers, dat werd geregistreerd door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) in 2023 en 2024, is aanzienlijk lager dan in voorgaande jaren, hoewel ACLED in 2024 een lichte stijging van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2023 noteert. De Ligue Itoka claimt daarentegen een veel hoger aantal slachtoffers dan ACLED. Het aantal slachtoffers dat Ligue Itoka registreerde, omvat ook slachtoffers van niet-politieke misdrijven.

Net als in voorgaande jaren zijn de meest voorkomende vormen van geweld, in volgorde van belangrijkheid, aanvallen op burgers, gewapende confrontaties gevolgd door granaatontploffingen.

Volgens gegevens van ACLED is Cibitoke de provincie die het meest getroffen werd door geweld in 2023 en 2024. Cibitoke had zowel het hoogste aantal geweldincidenten (21 %) als het hoogste aantal slachtoffers (44 %). Deze provincie aan de grens met de Democratische Republiek Congo (DRC) in het noordwesten van het

land omvat een deel van het Kibirawoud, een bolwerk van gewapende groepen die voornamelijk bestaan uit Rwandese rebellen.

Merk op dat er in 2024 in het noordwesten van het land weinig gewapende conflicten tussen de Burundese strijdkrachten en Rwandeessprekende gewapende groepen werden geregistreerd. Bovendien waren deze gewapende conflicten bijzonder doelgericht en beperkt tot grensgebieden.

Eind 2023 en begin 2024 eisten de Burundese rebellen van de RED Tabara verschillende gerichte en strategische aanvallen (geleidingsantenne, brug, militaire positie...) op in gemeenten die grenzen aan de DRC. Eind april en begin mei 2024 vonden verschillende granaataanvallen plaats in Bujumbura (bar, parking...).

Eind 2024 boden de buurlanden onderdak aan ongeveer 318.000 Burundese vluchtelingen en asielzoekers. Hoewel sinds 2017 254.000 vluchtelingen met UNHCR-bijstand naar Burundi zijn teruggekeerd, is deze terugkeerbeweging sinds 2022 minder intensief geworden. De terugkeer naar vaak berooide en kwetsbare gemeenschappen, moeilijke toegang tot bestaansmiddelen en basisdiensten en, in sommige gevallen, veiligheids- en toezichtproblemen beïnvloeden de re-integratie. Sommige gerepatrieerden gingen opnieuw in ballingschap, ondanks de slechte levensomstandigheden en de onveiligheid in de kampen.

Volgens verschillende bronnen blijft de economische situatie verslechteren en OCHA beweert dat de gevolgen van deze verslechtering rampzalig zijn voor de humanitaire situatie.

Uit de voormelde informatie blijkt duidelijk dat veel van de gewelddadige incidenten in Burundi doelgericht blijven, aangezien ze voornamelijk politiek van aard zijn. Bovendien zijn de meeste waarnemers het er nog altijd over eens dat de crisis vooral politiek van aard is. Deze incidenten eisen ook minder slachtoffers dan in de beginjaren van de crisis.

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat de situatie in Burundi geen situatie is van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte is het Commissariaat-generaal op basis van de objectieve informatie waarover het beschikt (zie COI FOCUS BURUNDI, Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays du 21 juin 2024 te raadplegen op de website <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocusburundi.letraitementreserveparlesautoritesnationalesaleursressortissantsderetourdanslepays20240621.pdf>) van mening dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en specifiek in de hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees, wat hem betreft, voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi.

In 2015 leidde de crisis rond de derde ambtstermijn van president Pierre Nkurunziza tot de ontheemding van honderdduizenden Burundezers naar de buurlanden. Veel politieke figuren, leden van de regerende partij, leden van de oppositie maar ook leden van het maatschappelijk middenveld en van de pers zochten hun toevlucht in westerse landen, o.a. in België. De kritische houding van België ten opzichte van de Burundese regering na de crisis van 2015 en het groot aantal dissidenten dat zijn toevlucht in België heeft gezocht, hebben de betrekkingen tussen beide landen ernstig geschaad.

Uit bovenvermelde objectieve informatie blijkt echter duidelijk dat de betrekkingen tussen beide landen zich sinds de verkiezing van president Ndayishimiye in 2020 sterk in positieve zin hebben ontwikkeld. Het aantreden in juni 2020 van de nieuwe president, die blijk geeft van meer openheid tegenover de internationale gemeenschap dan zijn voorganger, bracht een nieuwe dynamiek in de bilaterale betrekkingen tussen Burundi en België, wat resulteerde in talrijke ontmoetingen tussen Belgische en Burundese politieke hoogwaardigheidsbekleders. In 2022 hief de Europese Unie (EU) de begrotingssancties tegen de Burundese regering op en schafte gerichte sancties af tegen twee leidende figuren van het regime, waaronder generaal Gervais Ndirakobuca. Hoewel sommige bronnen aangeven dat elementen binnen het Burundese regime vijandig blijven staan tegenover België, verwelkomden de twee landen in december 2023 de normalisering van hun bilaterale betrekkingen en ondertekenden ze een nieuw bilateraal samenwerkingsprogramma ter waarde van 75 miljoen euro. Dit vijfjarenprogramma, dat in januari 2024 in werking trad, is het eerste sinds de rechtstreekse hulp aan Burundi in 2015 werd opgeschort.

Wat de betrekkingen tussen de Burundese autoriteiten en de diaspora in België betreft, wijzen verschillende bronnen erop dat president Ndayishimiye een aanpak wil volgen die enigszins verschilt van die van zijn voorganger Pierre Nkurunziza. Thans zijn de meeste inspanningen erop gericht om verschillende leden van

de Burundese diaspora aan te moedigen om ofwel terug te keren naar Burundi ofwel de nationale agenda van de president te steunen en te investeren in het land. Tijdens zijn bezoeken in Brussel in 2022 en 2023 heeft president Ndayishimiye in België leden van de Burundese gemeenschap ontmoet, waaronder ook tegenstanders van het regime, waardoor de kanalen werden heropend voor een dialoog met degenen die jarenlang door de regering werden gedenigreerd. De krant Journal Iwacu meldt dat de president tijdens de zevende editie van de week van de diaspora, die in augustus 2023 plaatsvond, de leden van de Burundese diaspora opriep om zich te verenigen en hen verzekerde dat de regering hen niet langer beschouwde als "vijanden van het land".

Hoewel de bronnen anderzijds wijzen op de wens van de Burundese autoriteiten om meer controle uit te oefenen op de Burundese diaspora in België dan in andere landen zoals Frankrijk, hebben de Belgische veiligheidsdiensten de impact en de capaciteit van de Service national de renseignement burundais (SNR) in België enigszins genuanceerd, alsook zijn vermogen om alle leden van de Burundese diaspora nauwlettend in de gaten te houden. Dezelfde bron beweert echter ook dat de SNR, ondanks de beperkte toezichtsmiddelen, zeker kan rekenen op een netwerk van leden van de diaspora die sympathiseren met het Burundese regime, die op die manier informatie kunnen verzamelen en zelfs de politieke activiteiten van Burundese onderdanen die actief zijn in oppositiebewegingen, in België kunnen verstoren. Deze activiteiten zijn echter vooral gericht op invloedrijke leden van oppositieorganisaties zoals de MSD.

De Belgische veiligheidsdiensten geven ook aan dat, hoewel niet kan worden uitgesloten dat Burundezers uit België sporadisch problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten, het zeer onwaarschijnlijk is dat er een systematisch beleid is ingesteld om alle Burundezers die uit België terugkeren te intimideren, te arresteren of in het oog te houden.

Verder geven door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen aan dat Burundese onderdanen vaak heen en weer reizen tussen de twee landen.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen betreft vanuit België, registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tussen 1 januari 2018 en 31 december 2023, 31 door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) georganiseerde vrijwillige terugkeren (waaronder 8 begeleide minderjarigen en 21 volwassenen die een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend) en geen enkele gedwongen terugkeer vanaf het Belgische grondgebied sinds 2015. Anderzijds maakt de DVZ melding van 7 refoulements van Burundese onderdanen aan de grens in dezelfde periode, waaronder 3 een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend. Twee van hen werden onder politiebegeleiding gedwongen gerepatriëerd. In dit verband zijn sommige bronnen van mening dat gedwongen repatriëring door België onder politiebegeleiding de gerepatriëerde eventueel kan blootstellen aan problemen met de Burundese autoriteiten, waaronder de SNR.

Hoewel de wet tot regeling van de migratie in Burundi, die eind 2021 werd aangenomen, illegale binnenkomst, illegaal verblijf en illegaal vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft het Commissariaat-generaal geen enkele wetsbepaling gevonden die het vragen van internationale bescherming of een verblijf in het buitenland bestraft.

Hoewel sommige gesprekspartners van mening zijn dat de Burundese autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van een aanvraag voor internationale bescherming, stellen de DVZ en IOM dat ze nooit de autoriteiten in het land van herkomst meedelen dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, hoewel de gesprekspartners van het Commissariaat-generaal niet allemaal dezelfde autoriteiten noemen, waren de meesten het eens over de aanwezigheid van de politie, in het bijzonder de agenten van het Commissariat général des migrations (CGM – vroeger bekend als "Police de l'air, des frontières et des étrangers" (PAFE)), die zijn voor immigratie en emigratie en reisdocumenten controleren, en over de aanwezigheid van de SNR. Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Eenmaal op Burundees grondgebied maakt geen van de door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen echter melding van bijzondere procedures of controles voor Burundezers die terugkeren.

Bovendien melden de internationale rapporten die het Commissariaat-generaal raadpleegde over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019, geen enkel geval van eventuele problemen die Burundese onderdanen die uit België terugkeren ondervonden bij hun terugkeer.

De IOM in Burundi heeft verklaard dat Burundese onderdanen die hebben gekozen voor vrijwillige terugkeer vanuit België en die gedurende zes maanden worden opgevolgd door de IOM, tot nu toe geen problemen hebben ondervonden. In november 2022 bevestigde ook het Ministère burundais des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement (MAECD) aan de Belgische ambassadeur, in aanwezigheid van de IOM, dat er geen belemmeringen waren voor een ondersteuning via de programma's voor vrijwillige terugkeer en re-integratie.

Hoewel de meerderheid van de door het CGVS gecontacteerde bronnen aangeeft dat het loutere feit van doorreis of verblijf in België de Burundese onderdanen niet blootstelt aan problemen met hun autoriteiten wanneer ze terugkeren naar het land, wijzen sommige gesprekspartners er echter op dat mensen die in België om internationale bescherming hebben verzocht, en voor zover de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, kunnen worden gepercipieerd als opposanten of mensen die het imago van het land hebben besmeurd en dat ze hierdoor problemen riskeren met de Burundese autoriteiten. Deze gesprekspartners halen echter geen enkel concreet geval aan die hen bekend is of onder hun aandacht werd gebracht van Burundese uitgeprocedeerde verzoekers die vanuit België werden gerepatrieerd en na hun terugkeer in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten.

Daarnaast is de informatie die door de Move-coalitie (een platform van Belgische ngo's die begeleiding bieden aan migranten die in gesloten centra worden vastgehouden) werd verstrekt over twee Burundese onderdanen die werden gerepatrieerd/de toegang werden geweigerd aan de Belgische grens en die problemen zouden hebben ondervonden na hun terugkeer naar Burundi, vaag, onduidelijk en onzeker.

Wat betreft de Burundese onderdaan die in november 2022 werd gerepatrieerd, werden de weinige gegevens die ter kennis werden gebracht van het Commissariaat-generaal uiteindelijk door één van de bronnen ontkend. Bovendien komt de naam van de Burundese onderdaan nergens voor in de verschillende bronnen die het Commissariaat-generaal heeft geraadpleegd (in het bijzonder de rapporten die gepubliceerd worden door Burundese organisaties die een wekelijks of maandelijks overzicht geven van de mensenrechtenschendingen) en de Belgische diplomatieke bron verklaart dat ze hierover geen informatie heeft.

Wat de tweede Burundese onderdaan betreft, aan wie in februari 2023 de toegang tot het Belgisch grondgebied werd geweigerd, blijft de door de Move-coalitie verkregen informatie twijfelachtig daar zij voornamelijk gebaseerd is op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien heeft geen enkele onafhankelijke bron of uitgebreid onlineonderzoek de door het platform gerapporteerde informatie bevestigd.

Hoewel ze de regelmatige publicaties van verschillende Burundese mensenrechtenorganisaties blijft volgen, heeft CEDOCA vastgesteld dat de namen van de twee gerepatrieerde Burundese onderdanen er niet in voorkomen. Ook een zoekactie op Google eind april 2024 met de namen van deze twee personen leverde geen resultaten op.

Per slot van rekening wordt in voornoemde objectieve informatie geen enkel concreet en reëel geval gemeld van uitgeprocedeerde Burundese onderdanen die vanuit België werden gerepatrieerd en bij aankomst in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten. Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het niet tot haar taken behoort om op een louter hypothetische basis te beslissen.

Daarentegen blijkt duidelijk uit voornoemde informatie dat Burundese onderdanen met een specifiek profiel, o.a. omwille van een bewezen band met de oppositie of het maatschappelijk middenveld, problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten. In dit geval kan een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming een verzwarende factor zijn.

Het Commissariaat-generaal erkent bijgevolg dat, rekening houdend met de individuele/persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming, een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend. Indien een Burundese verzoeker omwille van een specifiek profiel nood heeft aan bescherming zal deze hem worden toegekend.

In het licht van wat voorafgaat en na grondige analyse van de beschikbare informatie, is het Commissariaat-generaal van mening dat het loutere feit van een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming niet van dien aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt in geval van terugkeer in Burundi.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. De commissaris-generaal heeft middels zijn nota met opmerkingen van 8 september 2025 de Raad verzocht om de voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen. Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoeker heeft in de voorliggende zaak de Raad echter op 21 september 2025 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

2.2. De verwerende partij was niet aanwezig ter zitting, noch vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de

eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van 'artikel 1 en volgende' van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het verdrag van Genève) en van artikel 1, lid 2 van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967; van artikel 3 van het Verdrag inzake de rechten van het kind; artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie; van de artikelen 2 en 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn); van de artikelen 48/3 tot 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Daarnaast meent verzoeker dat er een beoordelingsfout voorligt.

Verzoeker benadrukt dat hij erkend moet worden als vluchteling omwille van zijn profiel: hij is van Tutsi-afkomst, hij nam deel aan de betogingen van 2015, hij is de zoon van een oppositielid, hij heeft het land verlaten, hij bevindt zich in België waar hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, hij is de broer van iemand die ook gezocht wordt en gevlucht is. Zelfs al was hij geen lid van een oppositiepartij, dan nog kan hem een politieke (oppositie) overtuiging worden toegeschreven.

Verzoeker gaat vervolgens in op zijn asielrelaas en de motieven hierover in de bestreden beslissing en poogt deze te weerleggen.

Hij benadrukt dat het loutere feit van in België een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend, volstaat om in Burundi vervolgd te worden.

Verzoeker stelt ondergeschikt dat hem op zijn minst de subsidiaire bescherming moet worden toegekend. Uiterst ondergeschikt vraagt verzoeker de vernietiging van de bestreden beslissing.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift volgende stukken:

- een kopie van een lidkaart van de jeugd-UPD op naam van verzoeker (stuk 3);
- een kopie van een attest van de voorzitter van de UPD te Brussel van 28 juli 2025 (stuk 3).

3.2.2. Op 8 september 2025 dient de commissaris-generaal een nota met opmerkingen in. Zij verwijst naar volgend stuk waarvan zij de weblink vermeldt:

- COI Focus "*Burundi : Le traitement réservé pas les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 14 juni 2024.

3.2.3. Op 4 maart 2026 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- COI Focus "*Burundi: Situation Sécuritaire*" update van 17 december 2025;
- COI Focus "*Burundi: Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025.

3.2.4. Op 9 maart 2026 dient verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in met daarbij volgend stuk: een kopie van een attest van gevangenschap van verzoekers moeder van 5 november 2024 (stuk 1).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de

Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.3.3. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst in het kader van bijzondere procedurele noden het volgende uiteengezet:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker uit geen kritiek op deze motieven.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) verzoeker beschikt allerminst over een politiek profiel noch kan hij enige politieke betrokkenheid aantonen waardoor hij de aandacht van de Burundese autoriteiten op zich zou vestigen;
- (ii) verzoeker kan niet aantonen hoe hij onder de aandacht kwam van de Burundese autoriteiten zeven jaar na de protesten waarvan hij verdacht wordt te hebben deelgenomen;
- (iii) verzoeker kan niet aantonen dat hij problemen zou gekend hebben omwille van de betrokkenheid van zijn vader en diens vriend bij de oppositiepartij Union for Peace and Democracy (UPD) aangezien verzoeker bijna geheel onwetend is betreffende de partij en hun betrokkenheid erbij;
- (iv) verzoeker legt vage en inconsistente verklaringen af over zijn vervolgingsfeiten, zijn eigen detentie en zijn ontsnapping;
- (v) er kan geen geloof worden gehecht aan de vervolgingen aangezien verzoeker het land legaal verliet vanaf de luchthaven van Bujumbura met zijn eigen paspoort dat tevens werd uitgereikt na de beweerde vervolgingsfeiten;
- (vi) de neergelegde documenten kunnen de bovenstaande vaststellingen niet ombuigen;
- (vii) de loutere Tutsi-afkomst van verzoeker kan geen gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigen in geval van terugkeer naar Burundi;
- (viii) er is actueel in Burundi geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet;
- (ix) het loutere feit van een verblijf in België is niet van dien aard dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dit verblijf rechtvaardigt bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Verzoeker verklaart dat hij bij een terugkeer naar Burundi gearresteerd en gedood zal worden door de Imbonerakure en de Burundese autoriteiten. Verzoekers vader was lid van de oppositiepartij UDP en verzoeker nam samen met zijn broer en zijn vader deel aan de protesten van 2015. Zijn vader verdween in 2020. In september 2022 werden verzoeker en zijn broer opgepakt door de Imbonerakure en elk naar een andere plaats gebracht. Verzoeker werd vastgehouden, ondervraagd en mishandeld. Hij kreeg de hulp van een tuinman/schoonmaker die hem hielp om te ontsnappen, ging naar zijn oom en reisde zo naar Servië. Verzoekers broer heeft ook een verzoek om internationale bescherming ingediend in België en verzoekers moeder zou momenteel worden vastgehouden in Burundi.

3.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is

ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.5.3. Vooreerst merkt de commissaris-generaal op goede gronden op dat verzoeker allerm minst aannemelijk maakt over een politiek profiel te beschikken waardoor hij de aandacht van de Burundese autoriteiten op zich zou vestigen. Hij verklaart ervan beschuldigd te zijn te hebben deelgenomen aan de protesten van 2015 maar hij ontkent dit, hij, zijn broer en andere kinderen waren louter aan het spelen met stenen in de buurt van de protesten. De commissaris-generaal vervolgt dat verzoeker niet kan aantonen hoe hij onder de aandacht zou zijn gekomen van de Burundese autoriteiten. Verzoeker kan niet verklaren waarom hij nooit problemen heeft gehad omwille van het spelen met stenen tijdens de protesten in 2015, en zeven jaar later in 2022 plots wel. Verzoeker is verder ook geheel onwetend over de situatie van zijn vader en een vriend van hem, H.R. wat voor problemen voor verzoeker zou hebben gezorgd.

In het verzoekschrift legt verzoeker uit dat zijn beperkte kennis te verklaren is door zijn jonge leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen. Hij was een tiener van 16 jaar, hij speelde voetbal tijdens de betogingen en ze bakenden hun veld af met stenen, ze raapten deze weer op en daarna werden deze stenen door de opposanten gebruikt. De Imbonerakure dacht dat de tieners samenwerkten met de betogers. Verzoeker was dus zelf politiek niet actief maar werd als dusdanig beschouwd. Er was een misverstand tijdens het persoonlijk onderhoud, verzoeker heeft wel degelijk een rol gespeeld bij de betogingen van 2015 maar dit was onbewust. Daarbij komt dat rekening moet worden gehouden met geheimhouding en angst: familieleden van politieke tegenstanders durven hun (vermeende) oppositiebanden niet met gemak uit de doeken te doen, uit vrees voor represailles. Verzoekers vader deelde geen informatie met zijn zonen, zowel om zijn zonen als zichzelf te beschermen. Inzake de vriend van zijn vader, H.R., merkt verzoeker op dat hij nog een kind was toen hij deze zag. Deze H.R. is trouwens sinds 2007 gevangen genomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker met dit betoog dat zijn vader niets vertelde en dat verzoeker te jong was om zich de gebeurtenissen goed te herinneren, geen afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissing. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat verzoeker vrij gedetailleerd kan vertellen over hoe hij en zijn vrienden in 2015 stenen verzamelden, dat deze stenen later door de betogers werden gebruikt (NPO, p. 10), dat hij vaststelt dat er mogelijk een misverstand was en dat hij dan verder uitleg geeft. Dat verzoeker in het verzoekschrift louter opnieuw herhaalt dat er een misverstand was, doet geen afbreuk aan de motieven die steunen op zijn verklaringen, met inbegrip van de uitleg over het misverstand. Dat verzoeker te jong was om zich de feiten goed te herinneren, kan evenmin worden gevolgd. De Raad stelt vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud inderdaad blijkt dat verzoeker zeer weinig kon vertellen over de politieke activiteiten van zijn vader of H.R. (NPO, p. 9) en dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet vermeldde dat H.R. zou zijn gevangen genomen in 2007, wat hij in het verzoekschrift wel vermeld onder verwijzing naar een persartikel daterend van 2015. Gelet op het mogelijk belang van dit element ter staving van zijn eigen relaas, is het vreemd dat verzoeker zich hierover niet eerder heeft geïnformeerd, minstens eens hij Burundi ontvlucht was. Voor het overige beperkt verzoeker zich tot verklaringen post factum, die geen afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissing.

Inzake de stukken die verzoeker bij huidig verzoekschrift voegt, sluit de Raad zich aan bij wat de commissaris-generaal hierover stelt in zijn verweernota:

“2.8 Wat betreft verzoekers vrees omwille van zijn beweerde betrokkenheid bij de protesten van 2015 en zijn vaders politiek profiel, volhardt verzoeker in zijn verklaringen en voegt vergoelijkingen toe. Bovendien voegt verzoeker twee nieuwe documenten toe aan het verzoekschrift.

2.8.1 Wat betreft verzoekers eigen (gepercipieerde) politieke profiel alsook dat van zijn vader én verzoekers eigen vervolgingsfeiten, repliceert verweerder dat het louter opwerpen van persoonlijke, familiale en culturele vergoelijkingen, niets afdoet aan het geheel van de pertinente motieven in de bestreden beslissing betreffende de ongeloofwaardigheid van verzoeker zijn problemen en relaas.

2.8.2 Wat betreft het document omschreven als zijnde “UPD-jeugdkaart”, merkt verweerder vooreerst op dat dit een in het Swahili opgesteld document betreft waarvan verzoeker beweert dat het betrekking heeft op hem. Verweerder vraagt de toepassing van artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat de Raad toelaat dit document niet in overweging te nemen daar het werd opgesteld in een andere taal dan deze van de rechtspleging en niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling (RvV nr. 206 054 van 27 juni 2018).

Indien het document toch in overweging zou genomen worden door Uw Raad, benadrukt verweerder dat dit een kopie betreft. Inzake kopieën van documenten moet worden vastgesteld dat de authenticiteit zo op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Daarnaast is het frappant dat verzoeker plots een lid zou blijken te zijn van de UPD-jeugdafdeling op 16 augustus 2009 zoals wordt geopperd in het verzoekschrift, terwijl verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal hier geen woord over heeft gerept (zie CGVS NPO, p. 1-16). In 2009, was verzoeker die geboren is op 14 februari 1999, tien jaar oud, waardoor er verwacht kan worden dat verzoeker minstens op de hoogte was van zijn lidmaatschap bij de

jeugdafdeling van UPD. Deze vaststellingen ondermijnen verzoekers lidmaatschap bij UPD. Tevens werd er in de bestreden beslissing reeds uitvoerig gemotiveerd omtrent verzoekers gebrek aan kennis omtrent de politieke partij UPD. Bovendien volstaat deze kaart niet op zichzelf om de geloofwaardigheid van verzoekers beweringen te herstellen.

2.8.3 Verzoeker voegt aan het verzoekschrift tevens een brief toe, geschreven door de voorzitter van de UPD, C. M. (zie stuk 3 bij verzoekschrift). Daarin bevestigt M. verzoekers beweringen, met name omtrent de politieke betrokkenheid van verzoekers vader en de problemen die zijn vader en verzoeker zelf hebben ondervonden.

Verweerder wenst vooreerst te benadrukken dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Uit dit document blijkt namelijk dat het werd opgesteld op vraag van verzoeker, aldus de informatie vermeld in het document zelf en af te leiden uit het verzoekschrift (p. 9-10). Bovendien legt verzoeker enkel een kopie neer van dit document. Hiervan kan de authenticiteit niet worden gecontroleerd. Tevens getuigt M. in de brief dat verzoeker zelf lid is van de partij UPD en op 16-jarige leeftijd deelnam aan de protesten in 2015 (zie stuk 3 bij verzoekschrift). Dit komt echter allerm minst overeen met verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal, waarin hij stelt dat hij niet deelnam aan de protesten in 2015, maar enkel aan het spelen was met de stenen die dan een dag later door manifestanten werden gebruikt bij de protesten (zie NPO, p. 10). Dit wordt ook in het verzoekschrift op pagina 11 herhaald, namelijk dat verzoeker niet zelf politiek actief was in 2015. Op deze manier wordt zowel de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen hieromtrent als van het document dat hij neerlegde om dit te ondersteunen verder aangetast."

Inzake het stuk dat verzoeker bij zijn aanvullende nota van 9 maart 2026 voegt, namelijk een kopie van een "attestation de détention" van zijn moeder opgesteld op 5 november 2024, merkt de Raad het volgende op. Verzoeker verduidelijkt vooreerst niet waarom hij dit stuk niet eerder kon voorleggen, nu dit al dateert van voor de bestreden beslissing en voor de datum van zijn persoonlijk onderhoud. Verzoeker legt in zijn aanvullende nota uit dat dit stuk hem pas laat door zijn oom werd bezorgd "omdat deze enerzijds zijn telefoon kwijt was geraakt en anderzijds contact met de verzoeker en zijn broer (...) vermeed uit angst voor zijn leven". Verzoeker merkt op dat zijn familie hem beschermt door geen verontrustende informatie te delen.

Daargelaten deze uitleg merkt de Raad op dat het stuk slechts een kopie betreft. Kopieën kunnen het voorwerp uitmaken van knip- of plakwerk en de authenticiteit kan op geen enkele wijze worden nagegaan. Het document kan door eender wie zijn opgesteld. Bovendien zijn een deel van het nummer en van de datum van dit document met de hand ingevuld en werd de pasfoto bijgevoegd met een paperclip, zodat gelijk welke foto op dit document bevestigd kon worden. Aan dit document en aan de inhoud ervan kan bijgevolg geen geloof worden gehecht.

3.3.5.4. De commissaris-generaal vervolgt in de bestreden beslissing dat verzoeker vage en inconsistente verklaringen aflegt over zijn vervolgingsfeiten, zijn detentie en zijn ontsnapping:

"Wat betreft de door u aangehaalde vervolgingsfeiten weet u evenmin te overtuigen. U verklaart dat u en uw broer in september 2022 opgepakt werden door Imbonerakure en ervan beschuldigd werden samen te werken met de oppositie tegen de Burundese regering en gevraagd werden waar jullie vader was. Ze beweerden dat jullie in 2015 betogers hadden geholpen door hen stenen te geven om tegen de politie te vechten. Jullie werden naar verschillende locaties gebracht. U kwam in een groot huis terecht en werd meteen mishandeld. Dag na dag kreeg u dezelfde vragen: waar is uw vader en waarom werkt u tegen de regering? Uw ontkenningen maakten hen woedend, wat telkens leidde tot nieuwe mishandelingen. Na tien dagen gevangenschap kreeg u hulp van een man die daar als schoonmaker of tuinman werkte, een "planto". Hij vond het onrechtvaardig dat u daar vastzat en vertelde u dat niemand veilig uit die plek vertrok. Hij gaf u water en bleef u opzoeken. Uiteindelijk hielp hij u ontsnappen. Hij kende u of uw familie niet, maar had medelijden met uw situatie (NPO dd. 18.02.2025, p. 6-7). Wanneer er wordt gevraagd waarom deze persoon u heeft geholpen repliceert u dat deze persoon zei dat u jong was en daar niet thuishoorde. U kende deze persoon niet maar het was voor hem pijnlijk om een jongeman zoals u in uw situatie te zien (NPO dd. 18.02.2025, p. 7). Wanneer er gevraagd wordt hoe de persoon die u hielp ontsnappen heet repliceert u dat hij zich niet heeft voorgesteld en u zijn naam niet kent. Wanneer er gevraagd wordt of het voor hem niet gevaarlijk was om u te helpen ontsnappen van de Imbonerakure repliceert u met "Dat weet ik niet" (NPO dd. 18.02.2025, p. 7). Het feit dat u niets over deze man zou weten terwijl u verklaart dat hij u regelmatig bezocht en u eten en water gaf en hij u uit medelijden hielp ontsnappen is weinig geloofwaardig. Wanneer er gevraagd wordt of hij familie van u kende, repliceert u aanvankelijk met 'nee'. Vervolgens wordt er opgemerkt dat u in uw verzoek om inlichtingen heeft verklaard dat uw oom hem had omgekocht. Pas nadat u werd geconfronteerd met de tegenstrijdige verklaringen tussen hetgeen u verklaarde in uw verzoek om inlichtingen en de verklaringen die u geeft op het CGVS zegt u dat hij contact heeft gehad met uw oom en dat het pas later was dat uw oom hem omkocht (NPO dd. 18.02.2025, p. 7 + verzoek om inlichtingen dd. 16.05.2023, p. 14). Dergelijke vage en inconsistente verklaringen omtrent uw detentie ondergraven uw geloofwaardigheid dan ook verder."

In het verzoekschrift stelt verzoeker dat de inconsistenties rond deze persoon het gevolg zijn van stress en trauma, het is niet ongebruikelijk dat slachtoffers van mishandeling en gevangenschap moeite hebben om zich details exact te herinneren. Verzoeker kende bovendien deze 'planto' niet. Het is dus te verwachten dat verzoeker niets over deze man zou weten, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert. Er moet ook rekening worden gehouden met de korte duur van zijn detentie, met name tien dagen. Het is evident dat de oom van verzoeker deze man geld gaf, zelfs al zou verzoeker dit niet vermeld hebben, deze man zou zijn leven niet riskeren uit puur humanisme. Er moet rekening worden gehouden met de context, Burundi is één van de meest corrupte landen ter wereld en er moet ook rekening worden gehouden met aspecten van interculturele communicatie. Verzoeker wijst erop dat de ontsnapping ter discussie wordt gesteld maar de detentie niet, noch de mishandelingen.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn kritiek beperkt tot loutere niet gestaafde beweringen en verklaringen post factum. Deze kritiek doet geen afbreuk aan de vaststellingen hierboven weergegeven door de commissaris-generaal, die steunen op de verklaringen zoals afgelegd door verzoeker. De Raad sluit zich erbij aan dat verzoekers verklaringen vaag en inconsistent zijn. Verder wordt ook opgemerkt dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, zowel de ontsnapping als de detentie (en de mishandeling tijdens deze detentie) betwist worden.

3.3.5.5. De commissaris-generaal vervolgt dat het feit dat verzoeker met zijn eigen paspoort kon vertrekken vanaf de luchthaven van Bujumbura, de overtuiging sterkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingen waarvan verzoeker beweert het slachtoffer te zijn in Burundi.

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat het niet ongebruikelijk is om een paspoort te verkrijgen via omkoping en dat het feit dat hij gecontroleerd werd op de luchthaven en toch kon vertrekken, eerder op corruptie en medeplichtigheid van ambtenaren wijst dan op afwezigheid van vervolging. Verzoeker meent dat de hulp van zijn oom en de tussenkomst van een contactpersoon/smokkelaar op de luchthaven, aantonen dat zijn vertrek uit Burundi niet spontaan of veilig was. Bovendien kon zijn dossier misschien nog niet aan de luchthavenautoriteiten zijn doorgestuurd toen verzoeker vluchtte.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich opnieuw beperkt tot een uitleg achteraf. De Raad wijst erop dat verzoeker met deze argumentatie in het verzoekschrift geen valabele argumenten aanbrengt om de vaststellingen uit de bestreden beslissing te weerleggen waar terecht wordt overwogen dat:

- het zeer opmerkelijk is dat het paspoort werd uitgereikt op 15 september 2022, net na de feiten die de reden zouden zijn geweest waarom hij vervolging vreest;
- het weinig aannemelijk is dat hij als gezocht persoon juist na zijn ontsnapping onmiddellijk een paspoort gaat aanvragen en dit ook nog verkrijgt;
- verzoeker wel degelijk verklaarde dat hij werd gecontroleerd op de luchthaven;
- het loutere feit Burundi legaal verlaten te hebben onder zijn eigen identiteit, onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging;
- verzoeker zelf geen duidelijke verklaring hiervoor heeft.

3.3.5.6. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen en overwegingen, die steun vinden in het administratief dossier en door verzoeker niet worden weerlegd, maakt verzoeker niet in concreto aannemelijk dat hij in Burundi door de Imbonerakure werd vervolgd omwille van het vermeende politiek profiel van zijn vader en het hemzelf toegeschreven politiek profiel. Hij kan zich derhalve niet dienstig beroepen op deze vermeende vervolgingsfeiten ter staving van het risico dat hij bij terugkeer meent te lopen.

3.3.5.7. Verzoeker is van Tutsi-etnie. Op het einde van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vermeldt verzoekers raadsman dit als één van de redenen waarom verzoeker problemen zou hebben gekend in zijn land van herkomst.

Wat dit betreft, dient vooreerst te worden benadrukt dat uit de beschikbare landeninformatie, met name de COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van Cedoca van 17 december 2025 en de COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van Cedoca van 14 februari 2025, waarnaar de commissaris-generaal verwijst in haar aanvullende nota van 4 maart 2026, naar voor komt dat de vervolging van (vermeende) tegenstanders van de machthebbers in Burundi in wezen politiek van aard is en dat de etnische afkomst van de slachtoffers weliswaar een verzwarende factor kan zijn, maar op zich niet determinerend is. Bijgevolg is de loutere vermelding van haar Tutsi-etnie niet voldoende om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aan te nemen. De Raad verwijst in dit verband naar hetgeen hij verder onder punt 3.3.5.8.G. en 3.3.5.9. uiteenzet.

Verzoeker haalt geen concrete elementen aan die wijzen op een vervolging in zijn hoofde omwille van zijn Tutsi-etnie. Uit verzoekers verklaringen valt dan ook niet af te leiden dat hij individuele vervolging heeft ondergaan omwille van zijn etnische afkomst.

3.3.5.8. Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en meer bepaald als verzoeker om internationale bescherming, een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde doet ontstaan in geval van terugkeer naar Burundi. Hij verwijst in dit verband naar landeninformatie.

De Raad stelt vast dat er geen voldoende objectieve en gedetailleerde informatie voorligt waaruit blijkt dat het loutere verblijf in België aanleiding geeft tot problemen bij terugkeer (zie: COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025, p. 17-18, 21-22). De meeste bronnen maken daarentegen melding van mogelijk ernstige problemen wanneer de persoon een specifiek profiel heeft, bijvoorbeeld omdat hij verdacht wordt van banden met de oppositie of lid is van het maatschappelijk middenveld.

A. Wat vooreerst de huidige situatie op het gebied van veiligheid en mensenrechten betreft, merkt de Raad op dat deze nog steeds precair is. Uit de geraadpleegde algemene informatie blijkt namelijk dat er nog steeds schendingen van de mensenrechten plaatsvinden, zoals willekeurige arrestaties, gedwongen verdwijningen, buitengerechterlijke executies en foltering. De belangrijkste daders zijn de politie, de inlichtingen- en veiligheidsdienst Service National de Renseignement (hierna: de SNR) en de Imbonerakure (de jeugdafdeling van de regerende partij, de CNDD-FDD, georganiseerd als gewapende militie), die over het algemeen straffeloos kunnen handelen. Hoewel de slachtoffers van deze daden voornamelijk personen zijn die banden hebben, of ervan verdacht worden banden te hebben, met de oppositie, alsook personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groeperingen, merkt de Raad op dat verschillende organisaties of verenigingen melding maken van ernstige misdaden tegen burgers zonder specifieke politieke connotatie. Mensenrechtenorganisaties geven aan dat het moeilijk is om het aantal schendingen en slachtoffers te bepalen door moeilijkheden voor internationale organisaties om toegang te krijgen tot het land, de vrees van slachtoffers en getuigen voor represailles, de wijdverbreide angst onder de bevolking en het toezicht op leden van het maatschappelijke middenveld en de pers (COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van 17 december 2025, p. 11-14, 21, 24-25).

Wat de etnische factor betreft, blijkt uit verschillende rapporten van de onderzoekscommissie van de Verenigde Naties dat, hoewel in sommige gevallen de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn geweest, deze slachtoffers voornamelijk het doelwit waren vanwege hun (vermeende) oppositie tegen de Burundese regering (zie Cedoca, COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*", 14 februari 2025, p. 26. Deze vorige versie van dit rapport wordt met weblink vermeld in de bij aanvullende nota van het CGVS gevoegde update van 17 december 2025). Niettemin is het belangrijk om ook rekening te houden met het rapport van EurAc, een netwerk van tientallen ngo's die actief zijn in Centraal-Afrika, van mei 2025 over de situatie vóór de verkiezingen van dat jaar waarin wordt aangegeven dat Burundese Tutsi's die recentelijk in Rwanda hebben verbleven een bijzondere risicogroep vormen, met name in de regio's Bubanza, Cibitoke, Kayanza, Ngozi, Kirundo, Muyinga en Bujumbura, vanwege een heropleving van de spanningen met Rwanda. In februari 2025 meldt het collectief SOS Médias Burundi in de oostelijke provincies Cankuzo, Muyinga en Ruyigi een "*intensification des discours à caractère ethnique, la multiplication des patrouilles nocturnes et des arrestations arbitraires*" in verband met het conflict in het oosten van de DRC (COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van 17 december 2025, p. 26-27).

Bovendien blijft de speelruimte van het maatschappelijk middenveld en de media in Burundi beperkt en worden zij nauwlettend in de gaten gehouden. De afgelopen jaren zijn er nog steeds gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenverdedigers en journalisten gemeld (COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van 17 december 2025, p. 25-26; COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*", 14 februari 2025, pp. 22, 27-28).

Ten slotte blijkt uit algemene informatie ook dat de economische situatie in Burundi steeds verder verslechtert (hoge inflatie en vrijwel geen economische groei), met rampzalige gevolgen voor de humanitaire situatie op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs en voedselzekerheid. Volgens de speciale rapporteur van de Verenigde Naties blijft corruptie endemisch en treft zij de hoogste regeringsniveaus, de administratie, de openbare aanbestedingen en het rechtssysteem (COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van 17 december 2025, p. 12-13, 32-34; COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*", 14 februari 2025, p. 22, 27-28).

De hierboven beschreven context noopt tot grote voorzichtigheid bij de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Burundese onderdanen.

B. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de houding van de Burundese autoriteiten ten opzichte van de Burundese gemeenschap in België en Burundezen die uit België terugkeren, niet los kan worden gezien van de bredere politieke context en de evolutie van de betrekkingen tussen België en Burundi, die sinds 2020 aanzienlijk verbeterd zijn en hebben zelfs geleid tot een nieuw bilateraal samenwerkingsakkoord tussen Burundi en België eind 2023, ter waarde van 75 miljoen euro. De recente verkiezingen in juni 2025 hebben

geen nieuwe spanningen veroorzaakt. De Burundese regering heeft op 5 september 2025 de directeur van Enabel "*persona non grata*" verklaard. Dit blijft echter een geïsoleerd incident dat, in de huidige stand van zaken, op zich geen ander licht werpt op de aanmerkelijke verbetering van de bilaterale betrekkingen en de heropening van de politieke dialoog tussen België en Burundi sinds 2020 (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025, p. 12-13).

Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat de laatste verkiezingen van juni 2025 hebben geleid tot nieuwe significante spanningen in de bilaterale betrekkingen tussen beide landen of tot druk op België om Burundese opposanten in de diaspora aan te pakken (supra).

C. De Raad stelt vervolgens vast dat er geen voldoende objectieve en gedetailleerde informatie voorligt waaruit blijkt dat het loutere verblijf in België aanleiding geeft tot problemen bij terugkeer (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025, p. 21-22; COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*", 21 juni 2024, p. 25-26. Deze versie van 21 juni 2024 van dit rapport wordt met weblink vermeld in de bij aanvullende nota van het CGVS gevoegde update van 17 december 2025). De meeste bronnen maken daarentegen melding van mogelijk ernstige problemen wanneer de persoon een specifiek profiel heeft, bijvoorbeeld omdat hij verdacht wordt van banden met de oppositie of lid is van het maatschappelijk middenveld (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*", 21 juni 2024, p. 26-33).

D. Wat in de huidige context de kennis van de Burundese autoriteiten betreft over de omstandigheden van het verblijf en het gedrag van Burundezen die in België verblijven, met inbegrip van de eventuele indiening van een verzoek om internationale bescherming, blijkt uit de beschikbare informatie dat de Burundese diaspora in België en de Burundese bevolking in het land zelf onderworpen zijn aan een zekere mate van toezicht (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025, p. 14-15).

Volgens de Belgische veiligheidsdiensten waarmee Cedoca contact heeft opgenomen, beschikt de ambassade van Burundi in België over een "*antenne*" van de SNR die belast is met het identificeren van buitenlandse dreigingen. De SNR houdt toezicht op de onlineactiviteiten van leden van de diaspora en ondersteunt operaties om politieke tegenstanders in het buitenland in diskrediet te brengen. Bovendien is het volgens de gecontacteerde Belgische veiligheidsdiensten vrijwel zeker dat de SNR in Burundi zelf betrokken is bij het toezicht op vluchtelingen/terugkeerders.

Hiervoor kan het rekenen op een uitgebreid netwerk voor het verzamelen van informatie onder overheidsaanhangers binnen de diaspora en de bevolking, en het is zeer waarschijnlijk dat de SNR informatie over teruggekeerde Burundezen kan verkrijgen dankzij het systeem van "*cahiers de ménage*", een bijzonder indringend surveillancesysteem dat Burundese huishoudens verplicht een register bij te houden van bewoners en bezoekers, dat vooral wordt gebruikt in de "*quartiers contestataires*", de wijken van Bujumbura waar vaak een meerderheid van de bevolking uit Tutsi's bestaat, waar in 2015 de meest gewelddadige demonstraties plaatsvonden en waar veel regionale en internationale vluchtelingen vandaag vandaan komen. De SNR beschikt ook over een zekere capaciteit om de telefooncommunicatie in Burundi te controleren, die kan worden gebruikt om 'high profile returnees' te surveilleren. Ten slotte leggen de Belgische veiligheidsdiensten nog de nadruk op de verschillende initiatieven voor de digitalisering van het beheer en de controle van de internationale mobiliteit, die de surveillancemogelijkheden van de Burundese inlichtingendiensten zouden kunnen versterken (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*", 21 juni 2024, p. 21-22).

Wat meer specifiek de indiening van een verzoek om internationale bescherming betreft, beweren sommige bronnen dat de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte kunnen worden gebracht via de ambassade of de diaspora. Het is echter onduidelijk hoe deze informatie concreet kan worden verkregen, gelet op de verplichting die op de Belgische asielinstanties rust om het beroepsgeheim en de vertrouwelijkheid van informatie waarover zij beschikken met betrekking tot individuele verzoeken om internationale bescherming, te respecteren. Gelet op de hierboven geschetste context van een zekere mate van toezicht, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de verzoeker om internationale bescherming zelf geen ruchtbaarheid geeft, bijvoorbeeld op sociale netwerken of in de media, aan het feit dat hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Bovendien blijkt uit de contacten van Cedoca met de Algemene Directie van de DVZ en de Internationale Organisatie voor Migratie (hierna: IOM) dat geen van beide instanties in het kader van de door hen georganiseerde vrijwillige terugkeer aan de ambassades meedeelt of de betrokken personen al dan niet een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. De lokale autoriteiten worden echter altijd op de hoogte gebracht van een (gedwongen) repatriëring, aangezien een laissez-passer wordt afgegeven op basis van de vluchtgegevens die de DVZ aan de ambassade van het betrokken land

doorgeeft. In geval van gedwongen repatriëring met een geldig paspoort wordt de ambassade niet automatisch op de hoogte gebracht, maar kan zij hiervan op de hoogte zijn op basis van de codes op de passagierslijst, indien zij deze lijst controleert (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025, p. 19).

In het licht van het bovenstaande is de Raad dan ook van oordeel dat niet vaststaat dat de Burundese autoriteiten via hun surveillancesysteem in zowel België als Burundi per definitie kennis hebben van informatie over het verblijf van hun onderdanen in België, en met name van het indienen van verzoeken om internationale bescherming door die onderdanen.

E. Afhankelijk van het specifieke profiel of bepaalde specifieke omstandigheden van een verzoeker om internationale bescherming kan er echter een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaan dat de Burundese autoriteiten kennis nemen van dergelijke informatie.

In dit verband identificeren de verschillende bronnen die Cedoca heeft geraadpleegd personen die actief zijn in de politieke oppositie, met name leden van bepaalde politieke partijen, bewegingen of organisaties die in Burundi zijn uitgesloten of geschorst, leden van een oppositiemedium, personen wier mening telt, zoals een leider of een lid van het maatschappelijk middenveld, of personen die door de Burundese justitie zijn veroordeeld wegens hun betrokkenheid bij de poging tot staatsgreep in 2015, als profielen die bij hun aankomst of tijdens hun verblijf in Burundi het voorwerp kunnen uitmaken van een vorm van vervolging (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025, p. 21-26). Ook het gedrag van de betrokkene, het feit of hij of zij in het buitenland activiteiten heeft ontplooid die als schadelijk voor de Burundese regering worden beschouwd, en het feit dat deze regering daarvan op de hoogte is, zijn bepalend (ibid., 15-16 en 21-26).

F. Wat betreft het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België als bron van vrees voor een persoon die a priori geen specifiek profiel heeft, zoals hierboven vermeld, merkt de Raad op dat de informatie waarover hij beschikt divers, weinig concreet en deels tegenstrijdig is.

Zo zijn sommige bronnen van oordeel dat Burundezen die terugkeren na internationale bescherming in België te hebben aangevraagd, en ervan uitgaande dat de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, problemen zullen krijgen met hun autoriteiten omdat ze zouden kunnen worden beschouwd als politieke opposanten of als personen die het imago van het land hebben aangetast (ibid., p. 21 en de voetnoten aldaar opgenomen). Deze problemen worden echter ofwel niet nader gespecificeerd, ofwel is er sprake van het feit dat men geregistreerd wordt en mogelijk door de SNR wordt vastgehouden en ondervraagd. Andere bronnen zijn van mening dat het enkele feit dat een Burundese onderdaan in België internationale bescherming heeft aangevraagd, hem niet blootstelt aan problemen (ibid., p. 21).

In de mate dat bepaalde bronnen die melding maken van een mogelijk probleem bij terugkeer in dit verband ook verwijzen naar een Burundese staatsburger die om privéredenen vrijwillig naar zijn land terugkeerde vanuit Zweden en bij aankomst op de luchthaven van Bujumbura in september 2025 werd aangehouden, merkt de Raad op dat de beschikbare informatie melding maakt van het feit dat de betrokkene zich tijdens een tussenlanding kritisch had uitgelaten over de Burundese autoriteiten. Sommige bronnen geven aan dat de betrokkene is opgesloten in een gevangenis van SNR en later is getransfereerd naar de gevangenis in Bujumbura.

Uit de cijfers in de algemene informatie blijkt vervolgens dat 41 Burundese staatsburgers tussen 2018 en juli 2025 bijstand hebben gevraagd aan de Belgische autoriteiten om hun vrijwillige terugkeer te organiseren en dat de IOM bevestigt dat de Burundezen die ervoor kozen om vrijwillig vanuit België naar hun land terug te keren en gedurende zes maanden na hun terugkeer werden opgevolgd, tot nu toe geen enkel probleem hebben ondervonden.

Verder blijkt dat Cedoca zijn contacten heeft gevraagd of zij concrete voorbeelden kennen van personen die problemen hebben gehad met de autoriteiten na een verblijf en/of een verzoek om internationale bescherming in België, en dat alle bronnen ontkennend hebben geantwoord. Bovendien wordt in geen van de recente internationale rapporten en rapporten van Burundese ngo's die Cedoca heeft geraadpleegd over de mensenrechtensituatie in Burundi concreet melding gemaakt van repatriëringen van Burundese onderdanen, noch van eventuele problemen die Burundese onderdanen ondervinden bij hun terugkeer naar hun land per vliegtuig vanuit het buitenland (met inbegrip van België) louter omdat zij in het buitenland hebben verbleven en/of daar een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, of om enige andere reden (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025, p. 21-22). Ook in de geraadpleegde onafhankelijke Burundese en internationale media is hierover geen informatie gevonden (ibid.).

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de Belgische diplomatieke bron die zowel in april 2024 als in 2025 werd gecontacteerd, bevestigt dat er momenteel zeer frequent heen-en-weer wordt gereisd tussen België en Burundi door Burundese onderdanen, met inbegrip van bepaalde personen die in België een beschermingsstatus genieten of die de Belgische nationaliteit hebben verworven. Deze bron vermeldt bovendien dat verschillende opposanten die na de gebeurtenissen van 2015 naar België waren gevlucht, naar Burundi zijn teruggekeerd en verklaren dat hun terugreis vlot is verlopen.

Gezien het bovenstaande moet worden opgemerkt dat geen van de informatie waarover de Raad beschikt, melding maakt van concrete en naar behoren gedocumenteerde gevallen van Burundese onderdanen die bij hun terugkeer problemen hebben ondervonden met hun autoriteiten, uitsluitend vanwege hun verblijf en/of hun verzoek om internationale bescherming in België. Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden en het feit dat de mogelijke problemen waarmee verzoekers om internationale bescherming na het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België te maken kunnen krijgen door de bronnen vaak niet duidelijk worden omschreven, is de Raad van mening dat deze informatie eerder speculatief van aard is. Het enkele feit dat afgewezen verzoekers om internationale bescherming die naar Burundi terugkeren, aan een veiligheidsbeoordeling kunnen worden onderworpen, volstaat niet om te concluderen dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat.

G. Met betrekking tot de Tutsi-etnie, is het belangrijk te benadrukken dat, waar hoger vermeld wordt dat de crisis in Burundi een uitgesproken politiek karakter heeft, vertegenwoordigers van een intergouvernementele organisatie die Cedoca in Bujumbura heeft ontmoet, aangeven dat een Burundees die naar het land terugkeert en waarvan de autoriteiten weten dat hij een verzoek om internationale bescherming in België of elders heeft ingediend, zal worden ondervraagd over wat hij daar heeft gedaan, maar dat de behandeling zal variëren naargelang zijn etnische afkomst; een Hutu zal waarschijnlijk geen problemen ondervinden, maar in het geval van een Tutsi zullen de autoriteiten nagaan of hij banden heeft met de oppositie of het maatschappelijk middenveld. Zelfs in geval van een gedwongen repatriëring onder politiebegeleiding zullen de autoriteiten rekening houden met de etnische afkomst; een Hutu die geen actief lid is van de oppositie hoeft zich geen zorgen te maken, terwijl er altijd een groot wantrouwen zal bestaan ten opzichte van een Tutsi en alles wat het land 'bezoedelt' (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*", 21 juni 2024, p. 29). Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat een Tutsi-etnie een risicoverzwarende factor is waarmee rekening moet worden gehouden.

3.3.5.9. Gelet op de voorgaande vaststellingen en na zorgvuldige lezing van de beschikbare informatie over Burundi en de situatie van afgewezen Burundese verzoekers om internationale bescherming, besluit de Raad op basis van alle elementen die hem ter beschikking zijn gesteld, zoals supra samengevat, geanalyseerd en afgewogen, dat niet a priori kan worden aangenomen dat elke Burundees die vanuit België naar Burundi terugkeert na hier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend louter en alleen omwille van dit verblijf en het indienen van dit verzoek een gegronde vrees voor vervolging door de Burundese autoriteiten heeft.

Dit sluit echter niet uit dat in bepaalde omstandigheden, afhankelijk van het specifieke profiel van de verzoeker om internationale bescherming, een dergelijke vrees aannemelijk kan worden gemaakt. Een individuele beoordeling is dus noodzakelijk en het is aan de verzoeker om zijn gegronde vrees voor vervolging als gevolg van zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België concreet aan te tonen.

Te dezen merkt de Raad op dat uit de informatie in het rechtsplegingsdossier kan worden afgeleid dat er verschillende factoren zijn die van invloed kunnen zijn op de gegrondheid van de vrees, zoals:

- het bestaan van een aanwijzing dat de Burundese autoriteiten op de hoogte zijn van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België,
- de etniciteit van de verzoeker,
- zijn eventuele eerdere problemen met de autoriteiten of de belangstelling die zij in het verleden voor hem hebben getoond,
- zijn geografische herkomst,
- zijn persoonlijke of familiale banden met leden van de oppositie,
- zijn gedrag en zijn activiteiten in België en de eventuele zichtbaarheid hiervan.

Bij de individuele behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Burundese onderdanen moeten de asieliinstanties dus rekening houden met deze factoren, de intensiteit ervan en het cumulatieve effect ervan om te bepalen of deze factoren de persoonlijke vrees van de verzoeker om bij zijn terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, kunnen versterken en desgevallend voldoende aannemelijk maken.

In casu wordt niet betwist dat verzoeker tot de Tutsi-etnie behoort, dat hij in november 2022 België binnenkwam en sindsdien in België verblijft.

Zoals hoger wordt uiteengezet in punten 3.3.5.3 - 3.3.5.5 maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt omwille van een toegedichte politieke mening. Aldus kan niet blijken dat verzoeker op heden in de negatieve aandacht van de Burundese autoriteiten zou staan voorafgaand aan zijn vertrek uit Burundi, dan wel sinds zijn aankomst in België.

Wat de familiale situatie van verzoeker betreft, blijkt uit zijn verklaringen dat zijn drie broers en drie zussen nog in Burundi woonden toen hij vertrok maar dat hij niet weet of ze nu nog in Burundi zijn, een andere broer is hier ook in België (administratief dossier, NPO, p. 12-13). Een tijdje geleden had hij contact met zijn moeder in Burundi, via de telefoon van zijn oom, zijn oom vertelde hem dat ze nog problemen hadden. Zijn moeder antwoordde niet op de vraag waar ze waren, hij weet dus niet waar zijn moeder en siblings op dit moment verblijven (NPO, p. 13).

Verzoeker geeft tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat zijn oom heeft vermeld dat zijn familie na zijn vertrek nog problemen heeft en in de aanvullende nota legt verzoeker een detentiebewijs van zijn moeder voor. Hoger is evenwel komen vast te staan dat aan deze problemen en aan deze detentie geen geloof kan worden gehecht.

Wat betreft verzoekers Tutsi-etnie herinnert de Raad eraan dat uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat de vervolging van tegenstanders (of vermeende tegenstanders) van de regering in Burundi hoofdzakelijk politiek van aard is en dat de etnische afkomst van de slachtoffers weliswaar een verzwarende factor kan zijn, maar op zich niet doorslaggevend is. De Raad verwijst in dit verband naar de punten 3.3.5.7. en 3.3.5.8.G van dit arrest en besluit dat dit element in casu op zich, dan wel in combinatie met enig ander element in dit dossier, niet volstaat om de vrees van verzoeker om bij zijn terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, aannemelijk te maken.

Verzoeker brengt geen andere individuele elementen aan, en de Raad kan evenmin dergelijke elementen in zijn dossier ontwaren, op grond waarvan zou kunnen worden aangenomen dat hij, gelet op zijn specifieke profiel of persoonlijke omstandigheden, een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België.

De argumentatie die in het verzoekschrift ontwikkeld wordt, kan de bovenstaande vaststellingen niet weerleggen, aangezien verzoeker niet aantoont dat alle Burundese onderdanen bij terugkeer louter omwille van hun verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België een gegronde vrees voor vervolging hebben, noch dat er in voorliggend geval specifieke elementen zijn die een dergelijke vrees in zijn hoofde aannemelijk maken.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar meerdere arresten van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben.

In een rapport van het Forum pour la conscience et le développement (FOCODE), een Burundese vereniging die gedwongen verdwijningen documenteert, dat als bron vermeld wordt in de COI Focus *“Burundi. Traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays”* van Cedoca van 17 december 2025 en waaraan verzoeker tevens refereert in zijn verzoekschrift en aanvullende nota, wordt gesteld dat *“la réalité qui attend de nombreux anciens exilés est celle d’une répression brutale et silencieuse”*. Volgens deze bron worden vluchtelingen die terugkeren uit de buurlanden van Burundi vaak zonder bewijs beschuldigd van samenspanning met de oppositie of met verbannen gewapende groepen en worden ze *“souvent traqués dès leur passage aux frontières ou peu après leur installation”*, door de SNR en de Imbonerakure. Verzoeker voert noch toont evenwel aan dat de geopolitieke context in de buurlanden van Burundi, enerzijds, en deze in België, anderzijds, vergelijkbaar zou zijn, waardoor de inhoud van deze informatie niet kan worden gebruikt om te concluderen dat Burundese onderdanen die vanuit België terugkeren aan dezelfde problemen zouden worden blootgesteld.

3.3.5.10. De Raad sluit zich aan bij wat in de verweernota wordt opgemerkt aangaande verzoekers vertrek uit Burundi naar Servië in 2022 (NPO, p. 4):

“2.9 Verder meent verzoeker bij een terugkeer naar Burundi een gegronde vrees voor vervolging te hebben gelet op de indiening van een verzoek tot internationale bescherming in België en de doorreis via Servië.

2.9.1 Verzoeker voert vooreerst aan dat uit rapporten en uit de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen duidelijk blijkt dat de doorreis naar België een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt en bescherming moet worden geboden aan Burundezen die in België hebben verbleven. Verzoeker verwijst dienaangaande naar volgende Franstalige rechtspraak: een arrest CCE nr. 276 365 van 28 maart 2023, een arrest met drie rechters CCE nr. 321 368 van 10 februari 2025.

Voor zover verzoeker verwijst naar Franstalige arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wenst verwerende partij te benadrukken dat tot op heden rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedenterwaarde hebben (RvS 18 december 2008, beschikking nr. 3679). De precedenterwerking wordt niet aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld (RvV nr. 287 562 van 14 april 2023; RvV nr. 284 248 van 1 februari 2023; RvV nr. 284 010 van 30 januari 2023).

Verwerende partij merkt voorts nog op dat het feit dat de Raad op basis van de beschikbare informatie tot een andere visie zou zijn gekomen en een andere gevolgtrekking heeft genomen met betrekking tot de vrees in hoofde van een Burundese onderdaan die in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend geenszins abnormaal of vreemd is, gelet op het gegeven dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis onderzocht en beoordeeld dient te worden (RvV, nr. 205 720 van 21 juni 2018). Andersluidende uitspraken in gelijkaardige gevallen zijn derhalve mogelijk zonder dat er sprake is van een aantasting van de rechtsgeldigheid van deze uitspraken (RvS, nr. 198.981 van 16 december 2009; RvV, nr. 31 064 van 3 september 2009; RvV, nr. 207 974 van 21 augustus 2018). Het gegeven dat het arrest met nr. 321 368 geveld werd door de Raad zetelend met drie rechters doet geen afbreuk aan voorgaande. Immers, niettegenstaande uit een samenlezing van de artikelen 39/6, § 3, derde lid en 39/10, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet weliswaar blijkt dat een kamervoorzitter bij de RvV kan beslissen om, met het oog op het verzekeren van de eenheid van rechtspraak, een zaak met drie rechters te laten behandelen, blijkt uit een eenvoudige lezing van dezelfde wetsartikelen dat dit het verzekeren van de eenheid van rechtspraak binnen dezelfde kamer van de RvV tot doel heeft. Verweerder betwist aldus niet dat aan een arrest geveld door drie rechters een bijzonder gewicht moet toegekend worden door de rechters die deel uitmaken van dezelfde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (in casu de Xe Kamer), doch uit voornoemde wetsbepalingen blijkt geenszins dat dit ook geldt voor de rechters die lid zijn van een andere kamer behorende tot een andere taalrol, noch kan er gesteld worden dat aan arresten geveld door drie rechters wel, en dit in strijd met de continentale rechtstraditie die het Belgisch recht kenmerkt, een precedenterwaarde moet toegekend worden.

2.9.2 Waar verzoeker aanhaalt dat hij zijn land via de Balkanroute, namelijk Servië (DVZ Verklaring, vraag 33), is ontvlucht en uit de COI Focus blijkt dat mensen die Burundi hebben verlaten via Servië en gebruik maken van de visumvrijstelling om hun land te ontvluchten bijzonder in het oog springen van de Burundese autoriteiten, merkt verwerende partij op dat verzoeker hiermee nog niet aantoont dat elke Burundees die via Servië naar Europa reist en die – al dan niet vrijwillig – vanuit Europa terugkeert naar Burundi zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd.

Verder leest verwerende partij in COI Focus van 14 juni 2024 (te vinden op https://www.cgra.be/sites/default/files/leesrapporteen/coi_focus_burundi_le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_leurs_ressortissants_de_retour_dans_le_pays_dienaangaande als volgt:

“Dans un tweet du 23 octobre 2022, le ministère de l'Intérieur burundais a annoncé qu'une septantaine de Burundais en route pour la Serbie avaient déjà été interdits d'accès en Serbie et refoulés vers le Burundi depuis un lieu de transit, et qu'une centaine étaient attendus. Le 25 octobre 2022, le porte-parole du ministère de l'Intérieur, Pierre Nkurikiye, a déclaré que des Burundais qui ont voyagé en Serbie ont menti afin d'obtenir le statut de réfugié en déclarant être persécutés par les autorités burundaises. Il a ajouté qu'« à un certain moment, on nous communiquera ce que chacun d'entre eux a raconté » [traduction] et qu'ils seront poursuivis après leur retour.

En revanche, ce même jour, le ministre des Affaires étrangères burundais, Albert Shingiro, a déclaré qu'il essaierait de gérer, en collaboration avec la Serbie, la question des Burundais qui étaient déjà en route mais n'ont pas pu entrer en Serbie, et qu'il regarderait les possibilités de les laisser continuer leur voyage vers la Serbie ou de les faire rentrer au Burundi « en toute dignité ». Le 14 novembre 2022, suite aux propos du porte-parole du ministère de l'Intérieur et face à l'inquiétude exprimée par l'ambassadeur de Belgique à Bujumbura à l'époque, Alain Van Gucht, qu'il recevait en audience, le premier ministre Gervais Ndirakobuca a déclaré qu'aucun Burundais parti légalement en Serbie ne fera l'objet de poursuites à son retour.”

[Vrije vertaling : “In een tweet op 23 oktober 2022 kondigde het Burundese ministerie van Binnenlandse Zaken aan dat ongeveer zeven Burundezen die op weg waren naar Servië al de toegang tot Servië was geweigerd en vanuit een transitpunt teruggestuurd naar Burundi, en dat er ongeveer honderd werden verwacht. Op 25 oktober 2022 verklaarde de woordvoerder van het ministerie van Binnenlandse Zaken, Pierre Nkurikiye, dat Burundezen die naar Servië waren gereisd hadden gelogen om de vluchtelingenstatus te krijgen door te beweren dat ze werden vervolgd door de Burundese autoriteiten. Hij voegde eraan toe dat “we op een gegeven moment te horen zullen krijgen wat ieder van hen heeft verteld” en dat ze na terugkeer vervolgd zullen worden.

Op dezelfde dag verklaarde de Burundese minister van Buitenlandse Zaken, Albert Shingiro, echter dat hij zou proberen om in samenwerking met Servië de kwestie van de Burundezen die al onderweg waren maar Servië niet in konden, te regelen en dat hij de mogelijkheden zou onderzoeken om hen hun reis naar Servië te laten voortzetten of hen “in alle waardigheid” naar Burundi terug te laten keren. Op 14 november 2022, na de opmerkingen van de woordvoerder van het ministerie van Binnenlandse Zaken en in antwoord op de bezorgdheid van de Belgische ambassadeur in Bujumbura, Alain Van Gucht, die hij op dat moment in

audiëntie ontving, verklaarde premier Gervais Ndirakobuca dat geen enkele Burundees die legaal naar Servië was vertrokken, bij terugkeer zou worden vervolgd.”

3.3.5.11. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld te worden dat het vluchtrelaas van verzoeker niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.5.12. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar zijn land van herkomst een “reëel risico” moet lopen. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, i.e. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

3.3.6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet beroept op zijn vluchtmotieven en zijn voorgehouden risicoprofiel omwille van zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, alsook omwille van zijn Tutsi-etnie, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat niet a priori kan aangenomen worden dat elke Burundees die vanuit België terugkeert naar Burundi na hier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend louter en alleen omwille van dit verblijf en het indienen van dit verzoek een gegronde vrees voor vervolging heeft en dat verzoeker zijn vrees in dit verband in concreto aannemelijk dient te maken, waartoe hij in gebreke blijft.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op doodstraf en executie, noch op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in de jaren voorafgaand aan zijn vertrek uit Burundi zou hebben gekend.

3.3.6.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Te dezen blijkt uit de COI Focus “*Burundi: Situation sécuritaire*” van 17 december 2025 dat, na een duidelijke daling van het aantal door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) geregistreerde gewelddadige incidenten in 2022 en 2023, in 2024 opnieuw een lichte stijging werd vastgesteld, zowel wat het aantal incidenten als het aantal burgerslachtoffers betreft. Deze stijgende tendens zette zich voort in de eerste helft van 2025, in het bijzonder in de aanloop naar en tijdens de verkiezingen van juni 2025. Sinds juli 2025 werd opnieuw een daling waargenomen van zowel het aantal incidenten als het aantal

burgerslachtoffers. Net zoals in de voorgaande jaren betroffen ook in 2024 en 2025 de meeste door ACLED geregistreerde incidenten geweld tegen burgers. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt evenwel dat het geweld dat zich in Burundi voordoet overwegend doelgericht en politiek gemotiveerd van aard blijft, waarbij voornamelijk personen met een specifiek profiel, zoals leden van oppositiepartijen, mensenrechtenactivisten en journalisten, worden geviséerd.

Waar uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat zich gewapende confrontaties voordoen tussen het Burundese leger en gewapende groeperingen, dient vastgesteld te worden dat dergelijke confrontaties hoofdzakelijk geconcentreerd zijn in het noordwesten van het land, in het bijzonder de omgeving van het Kibira-woud in de provincie Cibitoke. Het gros van de slachtoffers die bij dergelijke confrontaties te betreuren vallen, betreft strijders van rebellengroeperingen en Burundese soldaten. Hoewel ook melding wordt gemaakt van burgerslachtoffers, kan uit de beschikbare informatie niet blijken dat deze confrontaties gepaard gaan met een zodanig niveau van willekeurig geweld dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift hoofdzakelijk naar landeninfo die betrekking heeft op de jaren 2021 – 2022. De informatie die de commissaris-generaal vermeldt in de bestreden beslissing en in haar aanvullende nota, is van meer recente datum. De verwijzing naar één persartikel uit februari 2025 doet hieraan geen afbreuk. In zijn aanvullende nota verwijst verzoeker naar recente landeninformatie die in dezelfde lijn ligt als deze die door de commissaris-generaal wordt gebruikt en naar persartikels. Verzoeker toont daarbij echter niet aan dat de commissaris-generaal verkeerdelijk besluit dat het geweld dat zich voordoet in Burundi in wezen doelgericht en politiek van aard is. Dat er zich daarnaast ook in bepaalde gebieden van Burundi gewapende confrontaties tussen de Burundese strijdkrachten en gewapende groeperingen kunnen voordoen, wordt niet betwist, doch uit de beschikbare informatie blijkt niet, en verzoeker toont evenmin aan, dat het geweld dat uit deze confrontaties voortvloeit een willekeurig karakter heeft waardoor ook burgers erdoor worden getroffen.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt derhalve niet dat een burger bij terugkeer naar Burundi een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.4. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

De griffier,

K. VERHEYDEN

griffier.

De voorzitter,

A. DE SMET